

כהוראת מו"ר שר בית הזוהר המקובל האלוקי
ר' בנימו שמואל שליט"א

(דף כח ע"א) ליה גיהנם, ושלמה עליהו אמר (שיר ג ז) הנה מטתו של שלמה נשנים גבורים סביב לה, ואינו נטרין (נ"א נטליו) ערסיה, ולקבליהו (שם ו ח) נשנים המה מלכות, אליו דבורין, ואליו נוקבין, אליו דקריאת שמע דתקין משה דבורין, אליו דשלמה נוקבין, ואליו בית קבול לאליו, דרגין דשלמה אינון בית קבול לדרגין דמשה, וכד מתחברין פלא פאחד, שלמ"ה אתהפך למש"ה.

בתיקונין דארבע אתון אתקן שיר, ועליהו אתמר והנה מלאכי אלהים וגומר, סלקין תרין ואינון י"ה, ונחתין תרין ואינון ו"ה, וכן גלגלי ימא סלקין בעשה, ואינון יו"ד ה"א וא"ו ה"א, וארבע חיוון, כד סלקא ברמא בשיר, נשרא נטיל י' בפומא ועל רישא, ו' בגופא, ה"ה בגדפא, אד"ם יו"ד ה"א וא"ו ה"א רכיב על פלא, ודמות פניהם פני אדם, דא סליק על פלא, ופני אריה אל הימין לארבעתם דא יהו"ה, ופני שור, ופני נשר, אינון מרובה לשמא דיהו"ה, ואדם על פלא.

בומא דאיהי סלקא בכל אליו תקונין, איהו משבח לה, הדא הוא דכתיב (שם ד ג) פחוט השני שפתותיה ומדברך נאווה, הא תרין מיני נגונין דשבח דוד מלפא, פאשרי בשיר.

תליתאה בברכה ודא שכנתא עלאה, ועלה אתמר (תהלים קג א) ברכי נפשי את יי', מהאי אתיהיבת בבר נש נשמת חיים, דאתמר בה חמשה תקונין, מה הקדוש ברוך הוא זן כל עלמא, הכי נשמטא זנת כל גופא, מה הקדוש ברוך הוא רואה ואינו נראה, הכי נשמטא רואה ואינה נראית, מה הקדוש ברוך הוא יושב בחדרי חדרים, הכי נשמטא יושבת בחדרי חדרים, מה הקדוש ברוך הוא מלא כל העולם הכי נשמטא מלאה את כל הגוף, מה הקדוש ברוך הוא דן את כל העולם, הכי נשמטא דנה את גופא, ורוא דנשמטא דאיהי שוה לקודשא ברוך הוא, דא בינה מ"י, ועלה אתמר (ישעיה מ כה) ואל מי תדמינוי ואשונה, אל מי ודאי, והא אוקמוהו מארי מתניתין, חמשה דברים אליו, חמשה ודאי, בגין דאינון מסטרא דה' עלאה.

ואינון פלהו תקונין בלב, כמה דאוקמוהו מארי מתניתין הלב מבין, הלב רואה, הלב שומע, הא תלת, ה' איהי חמש, ורוחא דפומא דסליק בה קלא ואמירה ודבורא דא ו', ערקין דלפא אינון פתיילין בתר מלכהון, ורוא דמלה (יחזקאל א יב) אל אשר יהיה שמה הרוח ללכת ילכו, הכי מתנהגין ערקין דלפא לגבי רוחא תרי לך רוח בלב, דנפיק מאזן שמאלא דלפא, ואיהו הנה רוח צפונית דבטש בכנור דדוד, ובהאי רוחא הנה בטש בחמש נימין דכנור, דאינון חמש פנפי ריאה, ובקנה סליק קול דלפא, ואיהו איש אובלא, מאודנא ימינא דלפא דאיהי פלפי פבה, ומניה נפיק דבור, הדא הוא דכתיב (ירמיה כג כט) הלא כה דברי פאש, ואי לאו פנפי ריאה דנשבין על לפא, הנה אוקיד כל גופא, מחשבה בלפא ודא י', דה' ה' אנון אמירה ודבורא, ו' קלא כליל פלא.

רביעאה במזמור, ודא הוא דרועא ימינא, הדא הוא דכתיב (תהלים צח א) מזמור שירו ליי' שיר חדש פי נפלאות עשה הושיעה לו ימינו, ועלה אתמר (שם ט ז) הושיעה ימינה, ואיהו בגלותא עם שכנתא, ואיהו תמיד לה, ורוא דמלה (ישעיה נג א) וזרוע יי' על מי נגלתה, וביה אומאה דפורקנא, הדא הוא דכתיב (שם סב ח) נשבע יי' בימינו ובזרוע עזו, ועוד (רות ג יג) חי יי' שכבי עד הבקר.

ואמאי אתקרי זרוע יי' בגין דבף היד ביה יי' חמש אצבעאן ה', קנה דימונא דאיהו דרועא
ו', פתף ביה ה', ודא עמודא דאמצעייתא דאתקשר בימינא, לאקמא ביה נשינתא בגלותא,
ומשה דאיהו דיוקנא דעמודא דאמצעייתא, אתמר ביה (ישעיה סג יב) מוליד לימין משה זרוע
תפארתו, ואיהו בוקע מין דאורייתא לגבי זרע אברהם דאיהו ימינא, למחוי ליה שם עולם, (דף
כח ע"ב) ואתקשר בה' דאברהם, דאיהו חמשה חומשי תורה, ובה אשתלים משה, ומיד דאשתלים
אתגליא עליה ימינא, ודא הוא (ישעיה נג א) זרוע יי' על מי נגלתה.

חמשאה בגנון, בגין דהאי ניגון סליק מניה פמה נגינות, עולימן מסטרא דשמאלא, דמתמן רוח
צפון הנה נחתא בכנור דוד ותהו מנגן מאליו, הדא הוא דכתיב (מלכים ב ג טו) והיה פנגן המנגן
וגומר.

ומתמן רעמין נפקין, הדא הוא דכתיב (איוב כו יד) ורעם גבורותיו מי יתבונן, ומתמן (ישעיה כד יט)
רעה התרועעה הארץ בתרועעה, מסטרא דמטה פלפי חסה, מוט התמוטטה ארץ בתקיעה, פור
התפוררה ארץ בשברים, בההוא זמנא תלת אבהן מתקשרין בגבורה, ואתעבידו בה תרועה
שברים תקיעה, ובהון רעה התרועעה וגומר, ודא יהא בסוף יומיא, וכל אתיו אליו בארעא
דישראל יהון, בגין דתמן חברון דאבהן תמן קבורים.

שתיתאה הללויה הללויה ודא ה"ו, עליה אתמר (שמות יב מב) ליל שמורים הוא ליי', ודא איהו
עמודא דאמצעייתא, ורזא דמלה (ירמיה לא ו) השמיעו הללו, ואמרו הושע יי' את עמך את שארית
ישראל, לקיים קרא (מיכה ז טו) בימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות.

ורזא דמלה (קהלת א ט) מ"ה נש"היה ה"ו ו"א נש"יהיה, וביה (תהלים לג יד) מ"מכון ש"בתו ה"שגיה, בגין
דאיהו דיוקנא דעמודא דאמצעייתא, בההוא זמנא אתקיים רזא דמתניתין דאמר אוכלין כל
ארבע, ותולין כל חמש דהיינו אלה חמשאה, ושורפין בתחלת שש דאיהו אלה שתיתאה.

ובגין דלא יפרישו בין שש דאיהו עמודא דאמצעייתא, ובין שבע דאיהו בת זוגיה, צריך לבערא
שאור וחמץ דאינון ערב רב, דלא יתחזין בין שש דאיהו ו', ובין שבע דאתמר בה (שם קיט קסד)
שבע ביום הללתי, בגין דערב רב אפרישו בין שש לשבע במתן תורה, פמה דאת אמר (שמות לב
א) וירא העם כי בשש משה, ואוקמוהו בשש, באליו שית שעתין עבדו ית עגלא, ואפרישו בין
ו"ה דאינון שש לשבע, הכי יפריש לון קודשא פריד הוא בין שש לשבע.

דבגיניהו הות מצה פרוסה לחם עני עני ודאי, ובההוא זמנא תהא שלימה פגוונא דתברתה
דאיהו מצה שלימה, הדא הוא דכתיב (ישעיה ל כו) והיה אור הלבנה כאור החמה, ואמאי הות
מצה פרוסה, בגין דאסתלק מנה ו' רגל דילה למחוי ביה פמצוה, ומצה פרוסה אשתארת ד',
ובגין דא מצה פרוסה ד', מצה שלימה ה', ובגין דא אמרין הלל גמור ותלל שאינו גמור בפסח,
לקבל מצה שלימה ומצה פרוסה.

וְאָמְרִין מְרוּרָה, עַל שֵׁם ו' דְּאִתְפְּרִישׁ מִן ה', וְדָא גְרִים לֹון דְּוַימְרִרוּ אֶת חַיִּיהֶם, אִיהוּ מְרוּרָה וְאִיהוּ
מְרָה, הֲדָא הוּא דְכָתִיב (רות א כ) קְרָאן לִי מְרָה כִּי הֵמֶר שַׁד"י לִי, בְּעַבְדָּהּ קִשְׁיָה בְּקִשְׁיָא, בְּחֵמֶר
בְּקַל וְחֵמֶר, בֵּין אוּמִין דְּעֵלְמָא.

וּמָאן גְרִים דָּא, י' מִן שַׁד"י רְשִׁימוּ דְבְרִית, דְּיָהִיב מִשָּׁה בְּעֵרְב רַב, בְּגִין דָּא נְחִית מִשָּׁה מְדַרְגִייה,
הֲדָא הוּא דְכָתִיב (שמות לב ז) לָךְ יֵרֵד כִּי שָׁחַת עִמָּךְ, עִמָּךְ וְלֹא עִמִּי, וְעַל יְדֵיהּ עֲתִידָה שְׂכִינְתָּא
לְיַחְדָּא עִם קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא, בְּגִין דְּאִיהוּ אֶפְרַיִם לֹון, צְרִיךְ לְיַחְדָּא לֹון, לְתַקְנָא בְּמַה דְּחָאב,
קָמוּ בְלָהוּ חֲבֵרָא וּנְשָׁקוּ לֵיהּ, וְאָמְרוּ אִי לָא אֶתִּינָא לְעֵלְמָא אֶלָּא לְמִשְׁמַע דָּא דִּי.

שְׂבִיעָא בְּנִצּוּחַ דְּאִיהוּ נִצּוּחַ יִשְׂרָאֵל, וְעֲלִיָּה אֶתְמַר (שמואל א טו כט) וְגַם נִצּוּחַ יִשְׂרָאֵל לֹא יִשְׁקָר,
וְעֲלִיָּה אֶתְמַר (תהלים כב א) לְמַנְצַח עַל אֵילַת הַשָּׁחַר, לְמַנְצַח עַל הַשְּׂמִינִית (שם יב א), מָאן שְׂמִינִית
הוּא, וְאִיהוּ נִצּוּחַ עֲלִיָּה.

תְּמִינָא בְּהוֹדָא, וּבִיָּה תְּוָה מְשַׁבַּח דְּוַד הוֹדוּ לֵי, וְדָא הוּא וְדָא, לְמַנְצַח הוֹדוּ, בְּהוֹן רְמִיזוּן נִצּוּחַ
וְהוֹדוּ, וְאִינּוֹן נְסִין, וּבִיָּה שְׁבַח מִשָּׁה אֹז, הֲדָא הוּא דְכָתִיב (שמות טו א) אֹז יִשִּׁיר מִשָּׁה, בְּגִין דְּאִיהוּ הוֹדוּ
דְּיָהִיב לְמִשָּׁה, (ישעיה נח ז) אֹז תִּקְרָא וַיְי' יַעֲנֶה, וְאִיהוּ תְּמִינָא יוּמִין דְּמִלָּה, וּבְתַרֵּיהּ בְרִית דְּאִיהוּ
יְסוֹד צְדִיקָא דְּעֵלְמָא, וּבִיָּה אֶתְגַּלִּיא י'

